

Motion till riksdagen 2019/20:723

av **Markus Wiechel (SD)**

Ändrat regelverk för Stockholmstraktamente och övernattningslägenheter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av Stockholmstraktamentet i syfte att möjliggöra för samtliga ledamöter att få likartade villkor och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av reglementet kring övernattningslägenheter och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.

Stockholmstraktamente

Riksdagens ledamöter representerar idag väljare från Sveriges alla län, från Norrbotten till Skåne. Den lokala förankringen är mycket viktig för vår representativa demokrati, varför också samtliga folkvalda ska ha goda möjligheter att kombinera familjeliv och ett lokalt engagemang med sitt riksdagsuppdrag i Stockholm.

Varje ledamot som bor långt ifrån arbetet i riksdagen har således också möjligheten att få ett Stockholmstraktamente. I korthet innebär det ett ”traktamente för varje hel och halv dag som har tagits i anspråk för förrättningen”. Traktamentet ska motsvara hälften av maximibeloppet enligt 12 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) avrundat till närmaste tiotal kronor, vilket för närvarande innebär 120 skattefria kronor per dygn.

Tanken med Stockholmstraktamentet är god då kostnaderna till följd av arbetet i Stockholm mycket riktigt kan vara högre än om ledamoten befunnit sig på hemorten. Det innebär samtidigt att ledamöter som bor i Stockholmsområdet missgynnas av systemet, då de inte har rätt till traktamentet. Eftersom samtliga ledamöter utanför Stockholm har rätt till en övernattningslägenhet, alternativt till ersättning för en egen övernattningslägenhet, har de samma möjlighet som andra att planera sina dagar under tiden de arbetar i Stockholm. Av den anledningen bör riksdagsstyrelsen verka för en

översyn av Stockholmstraktamentet i syfte att möjliggöra för samtliga ledamöter att få samma villkor.

Övernattningslägenheter

Med rådande regelverk har en ledamot rätt till en övernattningslägenhet i de fall som hembostaden ligger mer än fem mil från riksdagen. Skälet till detta är inte särskilt konstigt då ett riksdagsuppdrag, som ofta innebär långa, oförutsägbara och i många fall sena dagar, också innebär svårigheter att pendla för de som bor långt ifrån riksdagen. Att enbart räkna på avstånd gör dock det hela en aning märkligt, inte minst då avståndet på intet sätt visar hur lätt det är att ta sig till eller från riksdagen eller hur lång tid det tar att pendla.

Att åka från Sigtuna busstation till Stockholms central tar cirka en timme och elva minuter med SL och att åka från Vaxholm till Stockholms central tar cirka 50 minuter. Samtidigt tar det ungefär 54 minuter med tåg för en ledamot som reser med tåg från Uppsala eller en timme och 15 minuter med snabbtåget mellan Stockholm och Norrköping.

Trots att skillnaden i restid är obefintlig, eller restiden till och med är längre, har en ledamot i Uppsala eller Norrköping rätt till en övernattningslägenhet samtidigt som en ledamot i Vaxholm eller Sigtuna inte har det.

Vad som också skiljer är turtätheten på olika platser samt en begränsad möjlighet att använda sig av kollektivtrafik, vilket gör att vissa ledamöter har en betydligt smidigare resväg till riksdagen trots att de rent geografiskt bor längre bort. Det vore därför mer korrekt att inkludera dörr-till-dörrtiden och andra faktiska omständigheter kring pendlandet när beslut fattas om vilka ledamöter som ska ha rätt till en övernattningsbostad. Av den anledningen bör riksdagsstyrelsen verka för en översyn av reglementet kring övernattningslägenheter så att de är mer anpassade till ledamöternas faktiska möjlighet att pendla till och från riksdagen från sin hemadress.

Markus Wiechel (SD)